
ТО БЪШЕ СЪНЪ.

То бѣше сънъ — но азъ ще дойда пакъ:
Катъ облаци почиващи по глетчери
Разсипвахъ азъ коситѣ ти по мраморни плещи.
И плащъ отъ розовъ полумракъ
Прѣбулваше най-дивната съблазнь въ твоитѣ красоти.
— То бѣше сънъ. . .

То бѣше сънъ — но азъ ще дойда пакъ:
То бѣше сепнатъ стонъ на жажда,
На щастие изненадано внезапний викъ.
То бѣше, знамъ, начало на една порочно-сладка нощъ:
То бѣ на първий грѣхъ очудено-вълшебний ликъ.
— То бѣше сънъ — но азъ ще дойда пакъ.